

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

TÜRK MİLLETİ ADINA

YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/1042

Karar No : 2026/1405

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ

: Marmaris 1. Sulh Hukuk Mahkemesi

TARİHİ

: 05.11.2024

SAYISI

: 2023/1801 E., 2024/1463 K.

DAVACILAR

: 1-Fatma Yağmur Yalçinkaya, 2-Seval Tekin
vekili Avukat Gültekin Akça

DAVALI

: İsmail Şahin

DAVA TARİHİ

: 21.12.2023

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizden incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; dava konusu taşınmazın muris Hüseyin'in vefatı sebebi ile taşınmaza ilişkin kira sözleşmesi ile birlikte müvekkillerine devrolduğunu, müvekkili Seval'in taşınmaya ihtiyacı olduğunu, kira sözleşmesinin süresinin dolacak olduğunu ileri sürerek, davalının kiralananandan tahliyesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı, davaya cevap vermemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; muris ile davalı arasında 25.10.2013 başlangıç tarihli, 10 yıl süreli, 10 yıllık peşin 100.000.00 TL bedelli kira sözleşmesi imzalandığı, kiralananın yediemin deposu ve otopark alanı olarak kullanılacağı belirtilmiş, taşınmazın tapu kaydında niteliğinin tarla olduğu, ilgili taşınmaza ilişkin yapılan kira sözleşmesinin konut ve çatılı işyeri kirası kapsamında değerlendirilmesi gerektiği, davacı tarafın dava konusu taşınmaza ilişkin ihtiyacını terditli biçimde talep ettiği, ihtiyacın objektif, samimi, somut, açık ve gerçek olması gerektiği, ihtiyacın samimi olmadığı, taşınmazın turizm amaçlı kullanıma uygun olmadığı, bununla birlikte dava konusu taşınmaza ilişkin süre nedeni ile kira sözleşmesinin feshi ve tahliye şartlarının gerçekleşmediği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; taşınmazın tapu kaydında 19.672,22 m² yüz ölçümü ve tarla vasfı ile tescilli olduğu, kira sözleşmesinde kiralanan şeyin cinsinin arsa, kiralanan şeyin şimdiki durumunun tarla olarak belirtildiği, Mahkemece kira sözleşmesi konut ve çatılı işyeri kirası kapsamında değerlendirilerek hüküm kurulmuşsa da, dosya kapsamından kiralananın üstün vasfının, bu anlamda Kanunun hangi hükümlerinin uygulanacağını tespit edilemediği Mahkemece, mahallinde keşif yapılarak dava konusu taşınmazın üstün vasfının belirlenmesi, tespit edilen üstün vasa göre uyumsuzluğun çözümünde 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunun (TBK) konut ve çatılı işyeri kiralarna ilişkin hükümlerinin mi yoksa genel hükümlerin mi uygulanacağı belirlendikten sonra sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, eksik araştırma ve inceleme ile yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı olduğunu ileri sürülerek, kanun yararına

temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyumsuzluk, tahliyesi talep edilen kiralananın üstün vasfı belirlenerek tahliye hükümlerinin değerlendirilmesi gerekip gerekmediği noktasındadır.

01.07.2012 tarihinde yürürlüğe giren TBK ile 818 sayılı Borçlar Kanunu ve 6570 sayılı Gayrimenkul Kiraları Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmış, bu Kanunlardaki kira ilişkisinden kaynaklanan ihtilaflara ilişkin düzenlemeler, Kanunun dördüncü bölümünde sıralanmıştır. Kiralanan yerin gayri musakkaf vasıfta olması halinde, TBK'nın 299. maddesi ve devamı maddelerinde düzenlenen genel hükümlere tabi yerlere ilişkin kira sözleşmesi hükümleri, musakkaf vasıfta olması halinde ise 339. ve devamı maddelerinde düzenlenen konut ve çatılı işyeri kira sözleşmelerine ilişkin maddeleri uygulanacaktır.

TBK'nın 351. maddesi gereğince, ancak konut ve çatılı iş yerleri kiralarda ihtiyaç iddiasına dayalı olarak tahliye davası açılabilir. Genel hükümlere tabi olan taşınmazlar için ise tahliye nedeni olarak ihtiyaç iddiasına dayanılmayıp, belirli süreli sözleşmelerde süre bitim tarihinden itibaren bir ay içinde açılacak dava ile kiralananın tahliyesi talep edilebilir.

Somut olayda, kira sözleşmesinde; kiralananın arsa, durumunun ise tarla olduğu, yediemin deposu ve otopark alanı olarak kullanılmak üzere kiraya verildiği belirtilmiştir. Mahkemece taşınmaz üzerinde keşif yapılarak kiralananın galip vasfı tespit edilmemiştir. Bu haliyle dosya kapsamından sözleşmenin, genel hükümlere tabi adi kira sözleşmesi veya konut ve çatılı işyeri kirasına ilişkin hükümlere tabi çatılı iş yeri kira sözleşmesi niteliğinde olup olmadığı tespit edilememektedir. Uygulanacak kanun hükmünün tespit edilebilmesi için taşınmazın üstün vasfının belirlenmesi gerekir. Mahkemece, mahallinde yeniden keşif yapılmak suretiyle taşınmazın hakim unsuru da gözetilerek mevcut vasfı tespit edip, TBK'nın konut ve çatılı işyeri ya da genel hükümlerine tabi olup olmadığı belirlendikten sonra karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde eksik inceleme ile karar verilmesi usul ve kanuna aykırı olup Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmektedir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere aynı Kanunun 362/2 maddesi uyarınca **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

11.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/3665
Karar No : 2026/2768

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Yatağan Sulh Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 19.03.2024
SAYISI : 2023/661 E., 2024/289 K.
DAVACI : Hikmet Kozan vekili Avukat Şükrü Uysal
DAVALI : Veli Diril
DAVA TARİHİ : 31.08.2023

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizden incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin kiracısı olan davalının kira borcunu ödememesi nedeniyle aleyhine icra takibi başlatıldığını, kira sözleşmesi devam ederken davalının müvekkiline karşı hakaret, tehdit, yaralama, konut dokunulmazlığını ihlal ve iftira suçlarını işlediğini, bu nedenle kira ilişkisinin çekilmez hale geldiğini ileri sürerek; davalının kiralananndan tahliyesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; dava konusu taşınmazın maliki olan dava dışı kayınpederinin akli melekelerinin yerinde olmaması nedeniyle davacı tarafından dolandırılarak taşınmazın usulsüz şekilde satın alındığını, davacının dolandırıcı olup, tahliye talebinin bir suç şebekesinin oyunu niteliğinde bulunduğunu, bu nedenle tapu iptal davası açtığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. MAHKEME KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davanın, davalı kiracının kiraya verene gerekli saygıyı göstermemesi ve davacıya yönelik suç teşkil eden eylemleri nedeniyle kira ilişkisinin çekilmez hâle geldiği iddiasına dayalı tahliye istemine ilişkin olduğu, Yatağan Asliye Ceza Mahkemesinin 2023/350 E., 2023/567 K. sayılı dosyası, Yatağan Asliye Hukuk Mahkemesinin 2023/539 E., 2023/600 K. sayılı dosyası ve tanık beyanları birlikte değerlendirildiğinde kira ilişkisinin çekilmez hâle geldiği gerekçesiyle; davanın kabulüne ve davalının taşınmazdan tahliyesine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; tarafların iddia ve savunmaları dikkate alındığında, aralarında yazılı bir kira sözleşmesi bulunmadığı, kira sözleşmesinin başlangıç tarihi ile süresinin bilinmediği, dinlenen tanık beyanına göre de taraflar arasında kira ilişkisinin bulunmadığı, İlk Derece Mahkemesince, davacının dosyaya ibraz ettiği deliller ile kira sözleşmesinin varlığını ve kira bedelini kanıtlayamadığından, davacının dava dilekçesinde dayanmış olduğu yemin delili hatırlatılarak, davalıya yemin teklif edip etmeyeceği hususu sorulmak suretiyle hasıl olacak sonuca göre bir karar verilmesi gerekirken, eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, kira ilişkisinin çekilmez hale gelmesi nedeniyle tahliye istemine ilişkindir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 190/1 maddesinde; "*İspat yükü, kanunda özel bir düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakıya bağlanan hukuki sonuçtan kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir.*" düzenlemesine yer verilmiştir.

Kural olarak, kira ilişkisinin varlığını ve aylık kira bedelinin ne kadar olduğunu ispat külfeti kiraya verene, kabul edilen kira bedelinin ödendiğinin ispat külfeti ise kiracıya düşer. Davacı bu iddiasını yemin dahil her türlü delil ile ispat edebilir.

Somut uyuşmazlıkta; davacının davalı kiracının bulunduğu taşınmazı satın alarak malik sıfatını kazandığı ve kira ilişkisinin çekilmez hâle geldiğini ileri sürerek tahliye talebinde bulunduğu, ancak davalı tarafça kira ilişkisinin varlığının inkâr edildiği anlaşılmakla, kira ilişkisinin varlığı, başlangıç tarihi, süresi ve kira bedelinin ispat yükünün davacı üzerinde bulunduğu; ne var ki yazılı kira sözleşmesinin ibraz edilememesi ve tanık beyanlarıyla da kira ilişkisinin varlığının ortaya konulamaması karşısında, İlk Derece Mahkemesince davacıya yemin delilinin hatırlatılması ve davalıya yemin teklif edip etmeyeceği sorulup oluşacak sonuca göre karar verilmesi gerekirken, eksik inceleme ile yazılı şekilde hüküm kurulmasının usul ve yasaya aykırı olduğu anlaşılmakla, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz talebinin kabulüne karar verilmiştir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanunun 363/1 maddesine dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere aynı Kanunun 363/2 maddesi uyarınca **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına, dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine,

05.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI**

Esas No : 2026/3664
Karar No : 2026/2960

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Gaziantep 1. Sulh Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 09.02.2022
SAYISI : 2021/1361 E., 2022/220 K.
DAVACI : Aysun Yılmaz vekili Avukat Yakup Doğan
DAVALI : Özner Kanbağı Çakan vekili Avukat Pınar Yığıtbaşı Şahin
DAVA TARİHİ : 10.06.2021

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereğı düşünöldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin kiracı olarak oturmakta olduğu dava konusu taşınmaz için davalıya 300 USD depozito ödediğini, kira ilişkisi devam ederken taşınmazın satılması üzerine kira sözleşmesinin sona erdiğini, ancak ödenen depozito bedelinin iade edilmediğini ileri sürerek; depozito iadesi talepli başlatılan takibe vaki itirazın iptalini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davacının taşınmazı müvekkilinden satın almadan önce kiracı sıfatı ile oturduğunu, son kira bedelini müvekkiline ödemeyen davacının depozito bedelini kira olarak alkoymasını talep ettiğini, aralarında bu şekilde anlaşmış olmalarına rağmen davacının kötü niyetle icra takibi başlattığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. MAHKEME KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; dosya kapsamına alınan tapu kayıtları uyarınca, dava konusu taşınmazın 13.07.2020 tarihinde davacının eşi dava dışı G.Y. tarafından satın alındığı ve yeni malikin kira sözleşmesinin tarafı haline geldiğı, bu durumda davacı tarafından dava konusu depozito alacağının tahsili için yeni malike husumet yöneltilmesi gerekirken, önceki malike karşı husumet yöneltildeğı gerekçesiyle; davanın pasif husumet yokluğu nedeniyle usulden reddine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; kiralananın

davacı kiracının eşine satılmasıyla birlikte yeni malikin yasa gereği kira sözleşmesinin tarafı haline geldiği, önceki malik ile kiracı arasındaki sözleşme ilişkisi satış tarihi itibarıyla sona erdiğinden, önceki malik olan davalının başlangıçta aldığı güvence bedelini yeni malike devrettiğini ispat edemediği sürece depozitoyu kiracıya iade etmekle yükümlü olduğu, İlk Derece Mahkemesince kira sözleşmesinin devam ettiğinden bahsedilemeyeceği ve dava konusu güvence bedelinin davalı tarafından dava dışı yeni malike teslim edildiği iddiasının da bulunmadığı üzerinde durulması ve sonucuna göre karar verilmesi gerektiği ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekeçe

Uyuşmazlık, depozito alacağının tahsili talepli başlatılan icra takibine vaki itirazın iptali istemine ilişkindir.

6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun 310. maddesi uyarınca, kiralananın mülkiyetinin kira sözleşmesinin kurulmasından sonra herhangi bir sebeple el değiştirmesi halinde, yeni malik kendiliğinden kira sözleşmesinin tarafı haline gelir. Bu durumda yeni malik, kira sözleşmesinden doğan hak ve borçları kanun gereği devralırken, önceki malik ile kiracı arasındaki sözleşmesel ilişki de satış tarihi itibarıyla sona erer.

Somut olayda; taraflar arasında imzalanan kira sözleşmesi kapsamında, davacı kiracı tarafından davalı kiraya verene güvence bedeli (depozito) ödendiği hususunda uyuşmazlık bulunmamaktadır. Uyuşmazlığın temelini, kira ilişkisi devam ederken kiralanan davacı kiracının eşine satılması sonrasında depozito bedelinden kimin sorumlu olduğu oluşturmaktadır.

Bu kapsamda, davalı önceki malikin kira ilişkisinin başlangıcında teslim aldığı güvence bedelini yeni malike devrettiğini ispat etmesi gerekir. Zira depozito bedelinin yeni malike devredildiğinin kanıtlanamaması halinde, güvence bedelini teslim alan önceki malik bakımından iade yükümlülüğü devam edecektir.

Hal böyle olunca İlk Derece Mahkemesince; kiralananın davacı kiracının eşine satılması nedeniyle kira sözleşmesinin önceki malik yönünden devam ettiğinden söz edilemeyeceği, davalının dava konusu güvence bedelini dava dışı yeni malike teslim ettiğine ilişkin herhangi bir savunmasının veya bunu doğrulayan bir delilinin de bulunmadığı gözetilerek, depozito bedelinin iadesi hususunda davalının sorumluluğunun değerlendirilmesi ve oluşacak sonuca göre hüküm kurulması gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz talebinin kabulüne karar verilmiştir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1 maddesine dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere aynı Kanunun 363/2 maddesi uyarınca **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına, dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine,

12.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/3961
Karar No : 2026/3360

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İzmir 7. Tüketici Mahkemesi
TARİHİ : 09.02.2024
SAYISI : 2024/10 E., 2024/76 K.
DAVACI : Petrol Ofisi A.Ş. vekili Avukat Mehmet Burak Küçükislamoglu
DAVALI : Burak Kopurlu vekili Avukat Sezai Ağustos
DAVA TARİHİ : 10.01.2024

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizden incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; davalı 09.10.2022 tarihinde müvekkili Petrol Ofisi'nin bayi Teos Akaryakıt Nakliye Turizm İnşaat Gıda San. ve Tic. Ltd. Şti.den yakıt aldığını, istasyon tarafından araca yanlış yakıt koyulduğunu, yakıt ikmali neticesinde aracında arıza meydana geldiğini iddia ederek arıza nedeniyle ödediği 59.401,34 TL onarım bedelinin, İzmir 6. Tüketici Mahkemesinin 2022/60 D.İş ve Seferihisar Sulh Hukuk Mahkemesinin 2022/61 D.İş sayılı dosyalarında sarf edilen tespit masraflarının müvekkili şirketten tazmini talep ettiğini, yapılan değerlendirme neticesinde İzmir İl Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığının 31.10.2023 tarihli kararıyla kabul kararı verildiğini, verilen kararın haksız ve hukuka aykırı olduğunu, davalı tarafın aracına akaryakıt doldurulması hizmetinin Petrol Ofisi A.Ş.den bağımsız tüzel kişi Teos Akaryakıt Nakliye Turizm İnşaat Gıda San. ve Tic. Ltd. Şti. tarafından gerçekleştiğini, bu sebeple tüketicinin talebinin pasif husumet yokluğundan reddi gerekmekte olduğunu belirterek, davacının müvekkili aleyhine husumet yokluğu sebebiyle başvurunun redine, İzmir İl Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığının 31.10.2023 tarihli ve 007920230003934 sayılı haksız ve hukuka aykırı Hakem Heyeti Kararın kararının kaldırılmasına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili, cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; husumetin ayıplı hizmette bulunan akaryakıt şirketine yöneltilmesi gerektiği gerekçesiyle; itirazın kabulüne, İzmir İl Tüketici

Hakem Heyeti Başkanlığının 31.10.2023 tarihli ve 007920230003934 sayılı kararının kaldırılmasına karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; Mahkemece, sağlayıcı konumunda olan davacı şirketin sorumluluğunun göz ardı edilerek, husumetin ayıplı hizmette bulunan akaryakıt şirketine yöneltilmesi gerektiği gerekçesiyle, davanın kabulüne karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyumsuzluk, ayıplı hizmet nedeniyle sağlayıcı konumunda olan davacı şirketin sorumlu olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

Dava tarihinde yürürlükte bulunan 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'unun (6502 sayılı Kanun) 3. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde hizmet *"Bir ücret veya menfaat karşılığında yapılan ya da yapılması taahhüt edilen mal sağlama dışındaki her türlü tüketici işleminin konusu"*, (i) bendinde sağlayıcı *"Kamu tüzel kişileri de dâhil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla tüketiciye hizmet sunan ya da hizmet sunanın adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişi"*, (k) bendinde tüketici *"Ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket eden gerçek veya tüzel kişi"*, (l) bendinde tüketici işlemi *"Mal veya hizmet piyasalarında kamu tüzel kişileri de dâhil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla hareket eden veya onun adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiler ile tüketiciler arasında kurulan, eser, taşıma, simsarlık, sigorta, vekâlet, bankacılık ve benzeri sözleşmeler de dâhil olmak üzere her türlü sözleşme ve hukuki işlem"* olarak tanımlanmıştır.

6502 sayılı Kanunun 13. maddesi; *"(1) Ayıplı hizmet, sözleşmede belirlenen süre içinde başlamaması veya taraflarca kararlaştırılmış olan ve objektif olarak sahip olması gereken özellikleri taşınamaması nedeniyle sözleşmeye aykırı olan hizmettir.*

(2) Hizmet sağlayıcısı tarafından bildirilen, internet portalında veya reklam ve ilanlarında yer alan özellikleri taşımayan ya da yararlanma amacı bakımından değerini veya tüketicinin ondan makul olarak beklediği faydaları azaltan veya ortadan kaldıran maddi, hukuki veya ekonomik eksiklikler içeren hizmetler ayıplıdır." hükmünü içermektedir.

Dava dosyasının incelenmesinde; davalının aracına Teos Akaryakıt Şti. çalışanı tarafından yanlış yakıt ikmal edildiği, Teos Akaryakıt Şti.'nin davacı Petrol Ofisinin bayisi olarak satış yaptığı ve hizmet verdiği, sağlayıcı tarafından bildirilen reklam ve ilanlarda tespit edilen yararlanma amacı bakımından tüketicinin beklediği faydaları ortadan kaldıran maddi eksiklikler içeren hizmet söz konusu olduğu, sunulan hizmetin ayıplı olduğu, 6502 sayılı Kanunun *"Ayıplı hizmetten sorumluluk"* başlıklı 14. maddesi gereğince sağlayıcı olan davacının hizmeti sözleşmeye uygun olarak ifa etmekle yükümlü olduğu, sağlayıcı olan davacı ve bayinin anılan Kanunun 15. maddesi gereğince, ayıplı hizmetten ve ayıplı hizmetin neden olduğu her türlü zarardan ve tüketicinin seçimlik haklarından dolayı müteselsilen sorumlu olduğu (Dairemizin 24.09.2020 tarihli ve 2020/3188 E., 2020/4776 K. sayılı ilamı ile Yargıtay (Kapatılan) 13. Hukuk Dairesinin 23.05.2019 tarihli ve 2016/16127 E., 2019/6505 K. sayılı ilamı), sunulan hizmetin ayıplı olduğunun bilinmemesinin bu sorumluluğu ortadan kaldırmadığı (HGK'nın 19.09.2012 tarihli ve 2012/13-153 E., 2012/598 K. sayılı ilamı) anlaşılmaktadır.

O halde Mahkemece, sağlayıcı konumunda olan davacı şirketin sorumluluğunun göz ardı edilerek, husumetin ayıplı hizmette bulunan akaryakıt şirketine yöneltilmesi gerektiği gerekçesiyle, davanın kabulüne karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı olup Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmiştir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının HMK'nın 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile

kararın sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 362/2 hükmü gereği **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

01.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.